

Når mini-konfirmandernes erfaringer også er svære

Af Anita Obeling Kring, kateketisk medarbejder i Holbæk Provsti og sognepræst i Tveje Merløse

I anordningen hedder det, at vi skal »formidle kendskab til kirke og kristendom i mødet med børnenes egne erfaringer og spørgsmål«. Her er vi nødt til også at forholde os til de svære erfaringer, de har gjort sig de sidste par år med først corona, nedlukning af samfundet og nu både krig og energikrise koblet med de problemer, det har medført for mange familier.

I denne artikel bringer vi en række tanker og ideer til at arbejde med kriser og krig med minikonfirmander. Ideerne er samlet op til et møde for kirke- og kulturmedarbejdere i Roskilde og Lolland-Falsters Stifter.

Læg dine bekymringer over til Gud

Kriser kan fremprovokere frygt i os alle, og som med så meget andet er det først og fremmest vigtigt, at vi ikke gør børnene forkerte, men heller ikke fremmaner mere frygt. Vi skal hjælpe dem med at stoppe produktionen af frygt og i stedet tale med dem om, hvad de kan gøre, når den popper op.

Genfortæl lignelsen om sædemanden med fokus på tidslerne, der er et billede på bekymringer, der kvæler frøene, som er de gode og rare tanker. Fortæl så, at man kan holde bekymringerne på afstand og hjælpe de gode tanker til at gro.

Øvelser til at give slip på bekymringerne (for en stund):

Giv dem til Gud:

- Sæt bekymringerne som perler på et kors
- Tænd et lys

- Find en sten, mærk dens tyngde i hånden og tænk på dine bekymringer. Læg så stenen fra dig på alteret. Nu har børnene lagt deres bekymringer over til Gud.

Øvelser til at fylde det gode på:

- Vis livets kraft: plant frø og snak om, at selv om det ser mørkt og dødt ud, så er der stadig håb og liv.
- Del det gode med en anden: Send et kram. Du skal bruge: en rulle papir, en hjælper, farver, kuvert med frimærke.

Tag et stykke papir fra rullen, der svarer til længden på overkroppen med strakte arme. En lægger sig på papiret, mens en anden tegner omkreds af hoved og arme. Farvelæg og tegn ansigt på og fold det nu sammen og send det til en, der trænger til et kram.

Klimakrise

Tag udgangspunkt i, at Gud har givet mennesket den opgave, at vi skal regere over alt det skabte. Her kan man tale om, hvad der menes med regere – er det at bruge, udnytte, passe på eller noget helt andet? Børnene har uden tvivl mange bud.

Man kan gå på opdagelse i naturen evt. med en naturvejleder, hvor man også snakker om behovet for balance.

De kan lave collager med billeder af den perfekte verden, og som voksen kan man italesætte, at man ikke kan klare alting selv.

Øvelse til at mærke, at vi kan række ud mod hinanden, når vi ikke kan bære alting selv: Alle børnene står i en rundkreds med siden til midten og næsen mod den næstes nakke, de skal stå med armene strakt ude i skulderhøjde. Lad dem stå lidt og mærke, at det bliver svært at holde armene selv. Nu skal de dreje sig, så de alle står med næserne ind mod midten, og deres arme kommer til at hvile på naboernes skuldre. Pointen er, at vi ikke kan bære det hele selv, men sammen kan klare mere.

Man kan undersøge, om man kan lave et projekt med minikonfirmanderne, en lille ændring, de kan gøre for at tage ansvar for skaberværket. Fx har Plastic Change en »World Cleanup Day« årligt, men der kan også være andre mere lokale projekter.